

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 września 2008 r. — Melli Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-332/08)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Rozporządzenie (WE) nr 423/2007 — Środki ograniczające przeciwko Islamskiej Republice Iranu — Decyzja Rady — Środek w postaci zamrożenia funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody)

(2008/C 327/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Melli Bank plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Gordon, QC, M. Hoskins, barrister, T. Din, S. Gadhia i D. Murray, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i E. Finnegan, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz. U. L 163, s. 29), w zakresie, w jakim Melli Bank plc został umieszczony w wykazie osób, podmiotów i organów, których fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 października 2008 r. — Bank Melli Iran przeciwko Radzie

(Sprawa T-390/08)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Rozporządzenie (WE) nr 423/2007 — Środki ograniczające przeciwko Islamskiej Republice Iranu — Decyzja Rady — Środek w postaci zamrożenia funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru — Brak poważnej i nieodwracalnej szkody)

(2008/C 327/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bank Melli Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat L. Defalque)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, E. Finnegan i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz. U. L 163, s. 29), w zakresie, w jakim Bank Melli Iran został umieszczony w wykazie osób, podmiotów i organów, których fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 lipca 2008 r. w sprawie F-76/07 Birkhoff przeciwko Komisji, wniesione w dniu 10 września 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-377/08 P)

(2008/C 327/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers)

Druga strona postępowania: Gerard Birkhoff, (Weitnau, Niemcy)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 lipca 2008 r. w sprawie F-76/07 Birkhoff przeciwko Komisji;
- obciążenie skarżącego kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej oraz kosztami postępowania odwoławczego

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 lipca 2008 r. w sprawie F-76/07, stwierdzającego nieważność decyzji Wspólnej Kasy Ubezpieczeń w razie Choroby WE w przedmiocie zażalenia, zgodnie z którą zakup nowego wózka inwalidzkiego w dwa lata po zakupie poprzedniego nowego wózka inwalidzkiego nie podlega zwrotowi ze względu na brak konieczności jego dokonania.

Wnosząca odwołanie podnosi w uzasadnieniu odwołania po pierwsze, że naruszając obowiązujące prawo wspólnotowe zaskarżony wyrok redefiniuje zakres swobodnej oceny przez lekarza-konsultanta oraz konsylium lekarskie, jako że zgodnie z nim jedynie niezależne organy lekarskie mogą korzystać z takiego zakresu swobodnej oceny.

Po drugie wyrok ten pozbawia opinię konsylium lekarskiego, istotną w praktyce oceny konieczności spowodowania powstania kosztów, wszelkiego znaczenia, ponieważ stwierdza on, że organ ten ma jedynie funkcje doradczą, a jego opinie nie są podawane do wiadomości publicznej. Jest to niezgodne z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym Wspólnego uregulowania w przedmiocie zapewnienie opieki zdrowotnej urzędnikom Wspólnot Europejskich w brzmieniu z dnia 22 marca 2004 r. Ponadto zgodnie z wyrokiem, jeżeli chodzi o konieczność spowodowania powstania kosztów, opinie mają status wzruszalnego domniemania.

Poza tym wnosząca odwołanie podnosi zniekształcenie okoliczności stanu faktycznego, względnie błąd w prawnej kwalifikacji okoliczności przedmiotu sporu oraz naruszenie obowiązku uzasadnienia, ponieważ znaczna część decyzji w przedmiocie zażalenia została uznana za nieistniejącą.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2008 r. — Ellinika Navpigeia przeciwko Komisji

(Sprawa T-391/08)

(2008/C 327/55)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Ellinika Navpigeia (Skaramagkas, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci I. Drosos, K. Loukopoulos, A. Chiotellis, Ch. Panagouleas, P. Tzioumas, A. Ballas, V. Voutsakis i X. Gioustas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2, art. 2, 3, 5, 6, art. 8 ust. 2, art. 9, 11–16, 18 i 19 decyzji z dnia 2 lipca 2008 r.

„dotyczącej pomocy C 16/2004 (poprzednio NN 29/2004, CP 71/2002 i CP 133/2005), którą Grecja przyznała przedsiębiorstwu Ellinika Navpigeia A.E.”

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, Ellinika Nafpigia A.E (Stocznie Greckie; zwana dalej „ENAE”), kwestionuje 12 z 16 środków nakazanych w decyzji Komisji C(2008) 3118 wersja ostateczna z dnia 2 lipca 2008 r. dotyczącej pomocy C 16/2004 (poprzednio NN 29/2004, CP 71/2002 i CP 133/2005), i opiera swą skargę o stwierdzenie nieważności na dziewięciu zarzutach.

W pierwszym zarzucie skarżąca twierdzi, że Komisja nie zastosowała art. 298 WE, choć w zaskarżonej decyzji przyznała, iż ENAE jest stoczną wojskową.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi, że Komisja nie zastosowała w zaskarżonej decyzji art. 296 WE lub też, że zastosowała go w niewłaściwy sposób.

W trzecim zarzucie skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła w zaskarżonej decyzji oczywisty błąd w ocenie, lub, tytułem ewentualnym, że nie uzasadniła jej w wystarczającym stopniu, uznając, iż zdolność kredytowa ENAE była w okresie od 1997 r. do czerwca 1999 r. ograniczona, a później - zerowa. W szczególności, w zaskarżonej decyzji Komisja a) nie dokonała oceny zdolności kredytowej ENAE w kontekście tego, że jest ona podmiotem prowadzącym działalność w dziedzinie przemysłu wojskowego; b) bezpodstawnie zakwestionowała wyniki gospodarcze ENAE, a także całkowicie akceptowalne gwarancje, jakie przedsiębiorstwo to było w stanie przedstawić w celu uzyskania finansowania przez bank prywatny, a także c) w bezzasadny sposób pominęła i w błędny sposób oceniła interes, jaki miał Elliniki Trapeza Viomikhanikis Anaptixis (Grecki Bank Rozwoju Przemysłu; zwany dalej „ETVA”), jako większościowy udziałowiec ENAE, w wartości swego udziału w tym przedsiębiorstwie i w uzyskaniu zwrotu z tego udziału.

W czwartym zarzucie, dotyczącym niewłaściwego zastosowania pomocy, która przyjęła postać umorzenia długów na kwotę 160 milionów EUR, skarżąca podnosi, że sporna decyzja C 10/1994 nie ustanawiała warunków, ani nie była stosowana w niewłaściwy sposób; tytułem ewentualnym, skarżąca podnosi, że ENAE nie przyznano całej ww. kwoty i, co z tym idzie, nie można od niej odzyskać kwot, które nie zostały jej przyznane. Skarżąca twierdzi ponadto, że art. 296 WE musi znaleźć zastosowanie tak w przypadku oceny ewentualnego istnienia pomocy, jak i przy obliczaniu ewentualnej podlegającej zwrotowi korzyści. Wreszcie, odzyskanie pomocy narusza zasadę proporcjonalności, zasadę pewności prawa i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań beneficjenta pomocy.

W piątym zarzucie, dotyczącym niewłaściwego zastosowania zatwierdzonej w 2002 r. pomocy przeznaczonej na zamknięcie urzędzeń pomocy na kwotę 29,5 miliona EUR ze względu na rzekome niespełnienie mającego na celu wyrównanie stanu konkurencji warunku ograniczającego moce naprawcze skarżącej, skarżąca twierdzi, że decyzja zatwierdzająca pomoc została zastosowana w błędny sposób.